

gældendes sprogmæssige og uddannelsesmæssige færdigheder, familiemæssige relationer eller andre forhold imidlertid klart for, at den pågældende har overvejende tilknytning til et andet land, kan ægtefællesammenføring nægtes. Dette gælder i særdeleshed, hvis den pågældende har familie i landet, som den pågældende har stor kontakt med, herunder i form af længerevarende besøgsophold.

Der vil i særlige tilfælde ud fra en samlet vurdering af ægtefællernes personlige forhold kunne være *særlige personlige forhold*, der bevirker, at der må meddeles tilladelse til ægtefællesammenføring, selvom ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark ikke mindst svarer til ægtefællernes samlede tilknytning til et andet land. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis ægtefællerne herved henvises til at optage familielivet i et land, hvor den herboende ikke har mulighed for sammen med ansøgeren at indrejse og tage ophold. Som eksempel kan nævnes en herboende flygtning, der er gift med en person fra sit hjemland, og som ikke kan tage ophold i hjemlandet, hvor den pågældende fortsat risikerer forfølgelse. Det kan endvidere være tilfældet, hvis en henvisning af ægtefællerne til at optage familielivet i et andet land vil virke særligt belastende for den herboende, herunder fordi den pågældende er alvorligt syg eller alvorligt handicappet og ikke kan tilbydes pasnings- eller behandlingsmuligheder i dette andet land. Det kan ligeledes være tilfældet, hvis ægtefællerne under lovligt ophold her i landet har haft et længerevarende samliv - som udgangspunkt mindst 1 ½ år - på fælles bopæl i ægteskabet. Samliv uden for Danmark indgår ikke i denne vurdering.

Adgangen til ægtefællesammenføring vil fortsat være undergivet de gældende betingelser for ægtefællesammenføring, herunder for herboende indvandreteres vedkommende kravet om, at den pågældende skal have haft tidsubegrænset opholdstilladelse i mere end de sidste tre år, og forsørgelseskravet i udlændingelovens § 9, stk. 4. Der vil endvidere ikke kunne gives ægtefællesammenføring på grundlag af proforma-ægteskaber, jf. udlændingelovens § 9, stk. 9.

Den foreslåede ændring af adgangen til ægtefællesammenføring vil - naturligvis - blive administreret, således at der ikke er tvivl om forvaltningens overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser, jf. herved de almindelige bemærkninger, afsnit 5.

Det bemærkes, at det ovenfor anførte vedrørende lovforslagets betydning for ægtefællers adgang til ægtefællesammenføring her i landet, ligeledes gør sig gældende for samleveres adgang til familiesammenføring på grundlag af fast samlivsforhold efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, litra b-d, og efter den

foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 2, nr. 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, når den herboende person ikke har dansk indfødsret. Har samleverne under lovligt ophold her i landet haft et længerevarende samliv - som udgangspunkt mindst 1 ½ år - på fælles bopæl, vil der således være særlige personlige grunde til, at familiesammenføringen tillades, også selvom samlevernes samlede tilknytning til Danmark ikke mindst svarer til de pågældendes samlede tilknytning til et andet land.

Til nr. 10

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 11, 1. pkt., skal der, medmindre særlige grunde taler derimod, som betingelse for ægtefællesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, eller efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, stilles krav om, at den herboende godtgør at råde over sin egen bolig af rimelig størrelse. Boligkravet skal ligeledes, medmindre særlige grunde taler derimod, stilles som betingelse for familiesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 4, med forældre over 60 år til herboende personer med dansk indfødsret, statsborgerskab i et af de andre nordiske lande eller opholdstilladelse som flygtning og familiesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 1, med andre nære familiemedlemmer.

Boligkravet stilles uafhængigt af, om der stilles krav om godtgørelse af forsørgelsesevnen.

Det vil være en betingelse for at anse boligkravet for opfyldt, at den herboende råder over sin *egen* bolig. Heri ligger, at den herboende som ejer, andels- eller anpartshaver, lejer eller på anden måde skal råde over brugsretten til sin egen bolig. Ejer eller lejer den herboende en del af en bolig, vil boligkravet være opfyldt. Boligkravet vil også være opfyldt, selvom boligen ikke har eget køkken og/eller toilet. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis den herboende råder over et kollegieværelse eller et klubværelse.

En fremlejeaftale vedrørende en lejbolig eller en del af en sådan bolig vil ikke opfylde kravet om egen bolig.

Det vil endvidere være en betingelse, at den herboendes bolig er af *rimelig størrelse*. En bolig vil blive anset for at være af rimelig størrelse, når der efter gennemførelsen af familiesammenføringen vil bo højst to personer pr. beboelsesrum i boligen. Køkken, toilet, entré og lignende indgår ikke i opgørelsen af boligens beboelsesrum. Ved vurderingen af antal personer pr. beboelsesrum skal indgå såvel de personer, der allerede bebor boligen, som de personer, der ønskes familiesammenført - dvs. ægtefællerne/samleverne, ægte-